

ærede Medlem kan jo antage, at det er det, der bruges paa hans Egn, men derfor kan der jo bruges forskjellige andre Tækkemaader paa andre Egne. — Det ærede Medlem bemærkede dernæst, at han havde ønsket, at Udvalget med Hensyn til Lovforslaget § 2 havde taget noget mere Hensyn til nogle Udtalelser fra ham og et andet æret Medlem, der vare fremkomne ved 1ste Behandling. Sa, jeg kan jo i og for sig ikke sige Noget mod, at der udtaltes saadanne Ønsker, men jeg kan kun svare dertil, at naar Udvalget ikke havde fundet Anledning til at tage Hensyn dertil, stod det jo det ærede Medlem frit for at stille Ændringsforslag. Det er jo den rigtigste Maade, ikke at komme med Æbreidelser til Udvalget, men stille Ændringsforslag, saa vilde det jo vise sig, hvorvidt det ærede Medlems Mening fortjener at trænge igennem. Det ærede Medlem gjorde en Bemærkning med Hensyn til Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 13, med Hensyn til Stillevejge, der lyder saaledes: „eller af Planter eller dobbelte Bræder, mindst 2" tyk og paa begge Sider røret og pudset med Kalk,“ idet han mente, at det vilde være tilstrækkeligt at sætte 1 Tomme. Jeg tror imidlertid, at det ærede Medlem der er i en Misforstaaelse med Hensyn til, hvad der menes med disse 2". Det er nemlig ikke de enkelte Bræder, som skulle være 2", men hele Væggen, som skal være 2" tyk. Naar man læser Forslaget i Sammenhæng med Lovforslaget, er Meningen den, at den Væg, der dannes af Planter og dobbelte Bræder, skal være mindst 2", og denne 2" tykke Væg skal røres og pudses, og det tror jeg i og for sig ikke, der kan være Noget at sige imod. Der staar nemlig ikke 2" tykke, altsaa refererende sig til Bræderne, men 2" tyk, refererende sig til Væggen. — Det ærede Medlem er meget stemt for at vedtage Ælertallets Ændringsforslag til § 11, som bestemmer, at Olieparagrafen, eller hvad jeg skal kalde den, skal udgaa. Deri er det ærede Medlem jo i Sammenstemning med et Flertal, men han brugte Ytringer der, som dog ikke ere aldeles korrekte. Det ærede Medlem mente, at fordi der kan indtræffe enkelte Tilfælde, saaledes som f. Ex. et af en æret Landssthingsmand ved 1ste Behandling omtalt, hvor han var kommen til at vælge en Petroleumslampe, var der ingen Grund til derfor at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse og opstille et saadant Forslag. Det er en temmelig løs Maade at tage Spørgsmaalet paa; thi, som jeg sagde igaar, — og det kan læses i Bemærkningerne til Lovforslaget, — have vi i de to sidste Aar bevislig haft 31 Udebrande, foraarfagede ved Ulykker med Petroleumslamper; hvor mange saadanne Tilfælde der har været, der ikke have været paaviselige, skal jeg lade være usagt, men naar vi have haft 31 Tilfælde i 2 Aar, kan man ikke sige, at man sætter Lovgivningsmagten i Bevægelse, fordi der kan komme et saa-

dant enkelt Tilfælde. Jeg synes, at der er fuld Frihed til at overveie, om det ikke er et saa farligt Materiale at bruge i Stalde og Loer, at det bør forbydes. Saa sagde endvidere det ærede Medlem, at Ordsværen havde talt noget rask, da jeg igaar fortalte i mit Foredrag, at man endogsaa havde drevet Usorgstigheden saa vidt, at man havde brugt en Medicinflasker med Væge i som Petroleumslampe. Jeg veed ikke det Mindste, som berettiger den ærede Taler til at komme med den Slags Insinuationer. Han udtalte sig, som om det var Noget, jeg havde fundet paa, for at bestyrke Sagen. Paa anden Maade kan jeg ikke forstaa hans Udtalelser; ellers veed jeg ikke at der er noget som helst Rast i at fortælle det. Jeg vil da svare, at det falder mig ikke ind at fortælle den Slags Ting, undtagen jeg veed det. Jeg har vel ikke selv set det, men jeg har hørt det i Justitsministeriet. Det er kommet frem under de Undersøgelser og Oplysninger, som have foreligget Ministeriet, forinden det tog Bestemmelse om den Sag, og naar jeg fremhævede et Faktum, som jeg har paa den Maade, tror jeg for det Første ikke, at der er det mindste Rast derved, men det er ogsaa et Faktum, som Folk skal tro, naar man ikke er overbevist om det Modsatte. Det ærede Medlem sagde ganske vist, at han ikke nogenstunde havde hørt noget Saadant paa sin Egn; men dertil vil jeg dog sige, at hvor dygtige og vidende end Folk i Larm eller Skjerm, hvor det nu er, det ærede Medlem bor, maatte være, kan dog ikke Alt, hvad der passerer i Landet, komme til det ærede Medlems Kundskab, og der kan se mange Usorgstigheder af den Slags, vi tale om her, som det ærede Medlem ikke kan vide, fordi han ikke har Erfaring derom. Den Slags Indvendinger betyde altsaa ingen Ting; men jeg har blot villet tilbagevise det, fordi det ærede Medlem ikke har Lov til paa den Maade at karakterisere mine Udtalelser. Sluttelig bemærkede det ærede Medlem, at han ikke tvivlede om, at man i det andet Thing vilde foretage de Rettelser, som han finder fornødne, i Lovforslaget, og at det var heldigere, om Landsthinget vilde gaa i sig selv og foretage dem nu strax. Det er nu sin egen Sag for en Landssthingsmand saaledes at staa med det ene Ben i Folkethinget. Hvorvidt det ærede Medlem har nogen Kundskab om eller Ordre fra Folkethinget, har jeg jo ikke nogen Mening om; men jeg mener, at vi bør opfatte vor Stilling her saaledes, at man afgjør Sagen efter sin bedste Opfattelse og bedste Overbevisning, uden at se hen til eller forhøre sig om, hvad det høie Folkething maatte mene om slige Spørgsmaal; det kan jeg idetmindste ikke lade mig paavirke af paa den Maade, og det tror jeg heller ikke, at de andre ærede Medlemmer, eller ialtsald en stor Del af dem, gjøre med Undtagelse af det ærede Medlem. Den ærede 3die Landssthingsmand for 10de Kredts (Staben) forsvarede sit Ændrings-